

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.657 van 25 juni 1998
in de zaak A. 49.562/VII-11.716.**

In zake : de n.v. ELECTRABEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. ELECTRABEL op 18 december 1992 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van het besluit van de
Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeen-
schapsminister van Leefmilieu en Huisvesting van
15 oktober 1992 houdende bevestiging van het besluit van
de bestendige deputatie van de provincieraad van
Oost-Vlaanderen van 20 juni 1991, waarbij de haar bij
deputatiebesluit van 2 september 1983 verleende vergun-
ning voor het uitbaten van een stortplaats voor vlieg-
as op het terrein gelegen te Gent, Rodenhuizekaai 3,
ingetrokken wordt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 6 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaten L. VAN HOUT en J. PUTZEYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De rechtsvoorganger van de huidige verzoekende partij, de n.v. EBES, verkrijgt bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 september 1983 een vergunning tot het exploiteren van een stortplaats voor vliegas op het terrein gelegen te Gent, Rodenhuiizekaai 3, dit voor een termijn van dertig jaar.

1.2. Op 23 oktober 1990 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot wijziging van de bestaande vergunning.

Meer bepaald wil zij een vergunning verkrijgen om op hetzelfde terrein een inrichting voor de tijdelijke opslag van vlieggas te exploiteren.

1.3. Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 7 februari 1991 wordt aan de verzoekende partij een bijkomende studie opgelegd, die voorstellen dient in te houden voor :

- de herstructurering van het terrein;
- een schema voor de spoedige afwerking van het stortterrein waarop niet meer gestort wordt;
- een gesloten koelwatercircuit dat infiltratie naar de ondergrond uitsluit.

1.4. Op 18 maart 1991 formuleert de verzoekende partij, na overleg met OVAM een aantal voorstellen in verband met onder meer de herstructurering van het terrein, de afwerking van het stortterrein en het koelwatercircuit.

1.5. Op 20 juni 1991 beslist de bestendige deputatie als volgt op de aanvraag van de verzoekende partij :

"Artikel 1A : De lopende vergunning verleend aan de nv ELECTRABEL, Centrale Rodenhuize, Rodehuizekaai 3, 9042 Gent, om op voormeld adres, kadastraal gekend onder Gent 13e Afd. Sect.R 58G, een stortplaats voor vlieggas te exploiteren, wordt ingetrokken. Het gedeelte van de stortplaats dat niet als tijdelijke opslagplaats zal ingericht worden dient definitief afgewerkt te worden tegen eind 1992.

Artikel 1B : Aan de nv ELECTRABEL, Centrale Rodenhuize, Rodehuizekaai 3, 9042 Gent, wordt de vergunning verleend om op voormeld adres, kadastraal gekend onder Gent 13e Afd. Sect.R 58G, een tijdelijke opslagplaats voor vlieggas, met het oog op recuperatie, te exploiteren, mits naleving van de hiernavermelde exploitatievoorwaarden :

- de uitbatingsvoorwaarden voor het exploiteren van een tijdelijke opslagplaats voor vliegias (in bijlage)
- de bepalingen inzake de definitieve afwerking van het resterende deel van de stortplaats (in zelfde bijlage).

Artikel 2 : De vergunning wordt met ingang van heden toegestaan voor een termijn van 10 jaar.
 ...".

1.6. De verzoekende partij tekent op 17 juli 1991 beroep aan tegen deze beslissing bij de toenmalige Vlaamse Executieve, dat als volgt wordt gemotiveerd :

"1. In rechte

Wij verwijzen naar artikel 8 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen, d.d. 21 april 1982 (B.S. 15 mei 1982).

Dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder de Bestendige Deputatie een door haar verleende vergunning kan intrekken. Niet alleen hebben wij het in dit artikel bedoeld proces-verbaal niet ontvangen, en bovendien is het onze overtuiging dat aan bedoelde voorwaarden niet is voldaan (trouwens als aan deze voorwaarden voldaan zou zijn - quod non - mag de vergunningverlenende overheid, krachtens § 2 van bovenvermeld artikel 8, de vergunning niet intrekken zonder aan de vergunninghouder de gelegenheid te hebben gegeven om binnen de daartoe bepaalde termijn alsnog de inrichting in overeenstemming te brengen met de in de vergunning opgelegde voorwaarden of met de technische bescheiden en gegevens van de vergunningsaanvraag), zodat de intrekking van onze vergunning, verleend op 2 september 1983, bij het betwiste besluit van de Bestendige Deputatie vernietigd moet worden.

2. In feite

De nieuwe aanvraag dd. 23.10.90, waarop het betwiste Besluit van de Bestendige Deputatie werd genomen, betrof slechts een wijziging van de exploitatie van een gedeelte van het stortterrein nl. het tijdelijk opslaan van het vliegias met het oog op recuperatie i.p.v. het storten.

Het overige deel van de stortplaats wensen wij te behouden als stortplaats.

Wij moeten inderdaad nog in staat zijn een gedeelte van het geproduceerde vliegias permanent te kunnen storten; deze houding is conform aan

het Afvalstoffenplan dat tegen 1995 een valorisatiegraad van 90 % van het vliegas voorziet. Een permanente stortmogelijkheid moet inderdaad gegarandeerd blijven omwille van een eventuele onverkoopbaarheid van vliegas.

Het stortregister bewijst ten andere dat het laatste jaar nog regelmatig definitief gestort werd, er werden dan ook logischerwijze betalingen verricht voor gestorte vliegas :

op 29.10.90	181.650,- BF
op 16.11.90	730.000,- BF (voorschot)
op 02.05.91	2.975,- BF

(...)"

1.7. Na het houden van een hoorzitting en het inwinnen van een aantal adviezen treft de gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting op 15 oktober 1992 het bestreden besluit.

Met dat besluit wordt het beroep van de verzoekende partij ongegrond verklaard en wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 juni 1991 bevestigd. Als motivering voor de beslissing wordt verwezen naar het advies van het hoofdbestuur milieuvergunningen van AMINAL dat luidt als volgt :

"Met de aanvraag werd beoogd om een groot gedeelte (ruim 9 ha) van de vergunde stortplaats (totale oppervlakte 16 ha als tijdelijke opslagplaats voor vliegas te gebruiken. Op basis van het advies van OVAM van 21 januari 1991 werd bij Deputatiebesluit van 7 februari 1991 aan de NV ELECTRABEL een bijkomende studie opgelegd. De bijkomende studie diende voorstellen in te houden voor :

- de herstructurering van het terrein;
- een schema voor de spoedige afwerking van het stortterrein waarop niet meer gestort wordt;
- een gesloten koelwatercircuit dat infiltratie naar de ondergrond uitsluit;

In de bijkomende studie werden volgende voorstellen geformuleerd :

- Herstructurering van de stortplaats en afwerking naast de tijdelijke opslagplaats (ruim 9 ha groot) wordt de rest van de stortplaats opgedeeld in twee delen, een passieve zone die voorlopig afgewerkt wordt met de hydroseedingtechniek en een actieve zone (ca 3 ha groot). De actieve zone zou verder als vliegasstortplaats worden gebruikt.
- Koelwatercircuit :

de afvoer van koelwater van groep 1 naar de asput (vliegassortplaats) wordt afgeleid naar de nieuwe dekantatieput van groep 4 welke het verzamelpunt is van alle rioleringen met water dat vervuild kan zijn met vliegassort of korrelas. De as welke in de dekantatieput bezinkt wordt regelmatig afgevoerd naar de vliegassortplaats. Het omgeleide koelwatercircuit zou in dienst komen voor 1 mei 1991.

Uit het advies van OVAM van 21 januari 1991 mag blijken dat de bezwaren tegen het lozen van koelwater/kanaalwater (zoals vermeld in het aanvraagdossier) te maken hebben met de (gedeeltelijke) infiltratie in de ondergrond (gezien de geologische kenmerken van het gebied). Ten gronde worden die bezwaren door de aanvrager/beroeper niet voorgelegd. Dat geldt ook voor de infiltratie van neerslagwater. Het is in dat opzicht irrelevant of de verontreiniging van het grondwater ter plaatse (die door de aanvrager/beroeper eigenlijk niet wordt ontkend) gevolg is van de specifieke samenstelling van de vliegassort dan wel van het gebruikte transportwater en het geloosde koelwater/kanaalwater. In ieder geval werd de plaatselijke grondwaterkwaliteit negatief beïnvloed (mede) ingevolge de stortactiviteiten. Niet meer of niet minder wordt in het advies van OVAM en de overwegingen van het Deputatiebesluit van 20 juni 1991 gesteld. Een snelle en definitieve afwerking van het stortterrein is dan ook wenselijk. De stortplaats betreft immers een oude stortplaats waar geen voorafgaandelijke afscherpende maatregelen genomen werden om bodem en grondwaterverontreiniging te voorkomen. De tijdelijke opslagplaats is bedoeld om vliegassort te stockeren in functie van later gebruik en valorisatie. Uit het aanvraagdossier en het beroepschrift mag blijken dat het belangrijkste probleem met betrekking tot de valorisatie van vliegassort, de coördinatie tussen vraag en aanbod betreft (ingevolge de discontinuïteit tussen beide). De tijdelijke opslagplaats moet juist die coördinatie mogelijk maken. De doelstelling moet dan ook zijn om het definitief storten van vliegassort op korte termijn te verlaten. In het Afvalstoffenplan 1991-95 is voor vliegassort hoge valorisatiedoelstellingen gesteld. Tegen 1995 dient minstens 90 % van de vliegassortproductie gevaloriseerd te worden. Uitzonderingen hebben te maken met commercialiseerbare hoeveelheden (kleine bedrijven) of omwille van de samenstelling. In geen geval kan het cijfer van 90 % gebruikt worden om per bedrijf voor 10 % van de productie een uitzondering te maken en verdere stortactiviteiten te verantwoorden. Nergens in het aanvraagdossier of het beroepschrift wordt

gesteld dat bepaalde vliegashoeveelheden niet recupereerbaar zouden zijn en bijgevolg enkel kunnen gestort worden.

Het feit dat in de eerste helft van 1991 slechts $\pm$ 60 ton vlieggas werd gestort (geen jaarproductie van 120.000 ton) mag aantonen dat de stortplaats eigenlijk buiten gebruik is.

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen bepaalt dat een vergunning vervalt wanneer ze door een andere wordt vervangen.

Onderhavige aanvraag betrof de volledige stortplaats zoals vergund in 1983. In de bijkomende studie werd de herstructurering van het stortterrein gevraagd. De aanvrager/beroeper heeft in de bijkomende studie voor de volledige stortplaats een nieuw plan ingediend. De inrichting van het stortterrein als tijdelijke opslagplaats noodzaakt de voorafgaande afwerking van het volledige stortterrein. Enkel het feit dat in het aanvraagdossier geen inrichting van de opslagplaats is voorzien wat vanuit milieustandpunt aanvaardbaar is (de inrichting werd bijgevolg opgelegd in het Deputatiebesluit van 20 juni 1991) kan daaromtrent onduidelijkheid scheppen.

Bovendien is de aanvraag het gevolg van de bepalingen van het Afvalstoffenplan 1991-95 dat voor vlieggas een stortverbod vooropsteld.

Met het Deputatiebesluit van 20 juni 1991 kwam bijgevolg de vergunning van 2 september 1983 voor het uitbaten van een stortplaats voor vlieggas te vervallen. De Bestendige Deputatie heeft daarin enkel duidelijk willen zijn door de vergunning van 2 september 1983 expliciet in te trekken";

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert "van artikel 33, lid 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning", "afgeleid, bij toepassing van artikel 26 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen" en "minstens uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel van redelijke termijn, uit de onbevoegdheid, wegens overschrijding van een redelijke termijn, van de steller van het bestreden besluit, en uit de overschrijding van macht,

doordat het bestreden besluit op 15 oktober 1992 uitspraak doet over een op 17 juli 1991 ingediend beroep,

terwijl het bestreden besluit, naar verzoeksters weten, door geen bijzondere onderzoekmaatregelen werd voorafgegaan en, mede gelet op het grondig onderzoek dat in eerste aanleg plaats vond, er geen rechtvaardiging bestaat voor de termijn die tussen het indienen van het beroep en de adviezen van 26 maart 1992 en 19 mei 1992, enerzijds, en tussen het laatste advies van 19 mei 1992 en het bestreden besluit, anderzijds,

zodat de termijn die de verwerende partij in beslag nam om over het beroep van 17 juli 1991 uitspraak te doen als onredelijk voorkomt en dat de verwerende partij, wegens overschrijding van een redelijke termijn onbevoegd was geworden om het bestreden besluit te nemen";

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord doet gelden dat zij niet verplicht was een beroep te doen op de toepassing van artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dat het haar recht is om een formeel gemotiveerd besluit te verkiezen boven een stilzwijgend besluit; dat zij betoogt dat het advies van 19 mei 1992 waarvan de verwerende partij gewag maakt, tien maanden na het beroepschrift werd uitgebracht en uitsluitend is gebaseerd op de in eerste aanleg uitgebrachte adviezen of gedane studies, op het in eerste aanleg genomen deputatiebesluit alsook op het beroepschrift zonder dat er nog persoonlijke opzoekingen werden gedaan, zodat de termijn van tien maanden als onredelijk lang moet worden aangemerkt; dat zij daaraan toevoegt dat het bestreden besluit bijna vijf maanden na voornoemd advies werd genomen, alhoewel het geen eigen motivering inhoudt en het letterlijk voornoemd advies van 19 mei 1992 overneemt;

2.1.3.1. Overwegende dat het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunnings-decreet) in werking is getreden op 1 september 1991; dat artikel 43, eerste lid, van dat decreet bepaalt dat de vergunningsaanvragen ingediend vóór de inwerkingtreding

van meergenoemd decreet worden afgehandeld volgens de procedure geldig op het tijdstip van de aanvraag; dat aangezien de in het geding zijnde vergunningsaanvraag werd ingediend op 23 oktober 1990, de in het milieuvergunningsdecreet opgelegde termijnen om in beroep over een milieuvergunningsaanvraag te beschikken niet kunnen zijn geschonden;

2.1.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij ook ten onrechte artikel 26 van het ten tijde van de bestreden beslissing toepasselijk decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (afvalstoffen-decreet) geschonden acht, daar dat artikel betrekking heeft op in eerste aanleg genomen beslissingen;

2.1.3.3. Overwegende dat artikel 27, § 2, van hetzelfde afvalstoffendecreet voorschrijft dat de Vlaamse Executieve haar beslissing tegen een in eerste aanleg genomen beslissing over een afvalstoffenvergunning dient te nemen binnen de zestig dagen na het instellen van het beroep; dat aangezien de wetgever geen gevolgen heeft verbonden aan de niet naleving van die termijn, deze als een termijn van orde dient te worden aangemerkt; dat dienvolgens nog rest de grief van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn werd genomen; dat evenwel het gegrond bevinden van die grief ertoe zou leiden dat de beroepsinstantie haar bevoegdheid verloren heeft om nog uitspraak te doen, zodat de in eerste aanleg genomen beslissing definitief zou worden; dat aangezien die beslissing dezelfde inhoud heeft als de bestreden beslissing, de verzoekende partij geen belang heeft bij haar grief dat de redelijke termijn werd overschreden;

2.1.3.4. Overwegende dat het eerste middel deels ongegrond, deels onontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste onderdeel van het tweede middel de schending

aanvoert van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen doordat er geen proces-verbaal uitgaande van de met het toezicht belaste ambtenaar of van de afvalstoffenmaatschappij werd voorgelegd, waaruit zou blijken dat er aanleiding bestond tot intrekking van de op 2 september 1983 verleende vergunning of dat een overtreding werd gepleegd en doordat aan de vergunninghouder geen gelegenheid werd gegeven alsnog de inrichting in overeenstemming te brengen met de in de vergunning opgelegde voorwaarden of met de technische bescheiden en gegevens van de vergunningsaanvraag;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden wat volgt :

"a. Vooreerst wordt én aan het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 juni 1991 én aan het hier bestreden besluit van 15 oktober 1992 aangewezen dat het artikel 8 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 (B.St. 15/05/1982) schendt.

Art. 8 §1, 4° luidt als volgt : 'De vergunninghoudende overheid kan een door haar verleende vergunning intrekken na voorlegging van een proces-verbaal opgesteld door een met toezicht belaste ambtenaar, bedoeld in art. 54 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen waaruit blijkt dat : ... 4° ofwel de inrichting of een wezenlijk deel ervan gedurende twee jaar ononderbroken buitenwerking is gesteld'.

Aangezien er terzake inderdaad geen formeel proces-verbaal voorhanden is, zou men kunnen gewagen van een onjuiste besluitvorming.

Verzoekende partij vergeet echter dat in de motieven van beide besluiten impliciet gesteld wordt dat art. 10 van hetzelfde Besluit van de Vlaamse Executieve toepasselijk is.

Art. 10 luidt als volgt : 'Een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen vervalt wanneer : 1. de inrichting teniet is gegaan; 2. de vergunning door een andere is vervangen; 3. de termijn, waarvoor de vergunning verleend werd, verstreken is'.

Het is passend hier te verwijzen naar het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 02/09/1983. Daarin wordt aan

verzoekende partij vergunning verleend tot het exploiteren van een stortplaats voor vliegas (art.1). Art. 4 van het besluit bepaalt : 'De huidige vergunning ontslaat de verkrijger niet van de verplichting zich gebeurlijk te gedragen naar de overige voorschriften van de wetten en besluiten tot bescherming van het leefmilieu (Stedebouwwet, wet op de bescherming van de oppervlaktewateren, luchtverontreiniging, geluidshinder, Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming).

Na het verlenen van de vergunning tot exploitatie van een stortplaats voor vliegas op 02/09/1983 is m.b.t. de afvalproblematiek niet enkel de mentaliteit doch ook de wetgeving indringend gewijzigd. Het Afvalstoffenplan 1991-1995 heeft terzake totaal andere accenten gelegd : i.p.v. storten wordt veeleer de nadruk gelegd op recuperatie. Het beroepsschrift vermeldt in de rubriek 'In feite' dat tegen 1995 een valorisatiegraad van 90% voorzien wordt zodanig dat niet zozeer meer de stortfunctie op zich belangrijk is dan wel de tijdelijke opslagfunctie.

Vandaar ook de nieuwe aanvraag van verzoekende partij : i.p.v. stortterrein wil men een tijdelijke opslagplaats voor vliegas met het oog op recuperatie.

Welnu, bij de beoordeling van die vergunningsaanvraag heeft de Bestendige Deputatie en vervolgens de Gemeenschapsminister korrek de geest en de letter van de terzake geldende regelgeving toegepast.

b. Verzoekende partij gaat voorbij aan artikel 10 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 hetwelk in casu moet samengelezen worden met artikel 8 §1.4°. Uit de feiten blijkt inderdaad dat omzeggens geen vliegas meer wordt gestort (circa 60 ton in 1991) hetgeen trouwens ook niet wordt tegengesproken door verzoekende partij. De gevraagde vergunning voor tijdelijke opslagplaats van vliegas is dan ook in rechte de 'andere vergunning' waarvan sprake in art. 10";

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord als volgt repliceert :

"Verzoekster heeft bij de Bestendige Deputatie een aanvraag ingediend strekkende tot een wijziging van de exploitatie van haar stortterrein. Zij was in het bezit van een regelmatige vergunning en wenste enkel een gedeeltelijke wijziging van deze vergunning. Zij heeft uitdrukkelijk gesteld dat haar aanvraag een wijziging, en in feite een vermindering met 89.200 m² van het bestaande vliegasstort inhield; vermindering is niet gelijk te stellen met afschaffing.

In het besluit van 20 juni 1991 wordt immers terecht vermeld 'dat de huidige aanvraag een wijziging van de exploitatie voor een gedeelte van het

stortterrein betreft' maar de Bestendige Deputatie heeft hieruit ten onrechte afgeleid dat het terrein helemaal niet meer gebruikt was als stortplaats en heeft ten onrechte beslist de lopende vergunning om een stortplaats voor vliegass te exploiteren in te trekken voor het gedeelte dat niet als tijdelijke opslagplaats zal ingericht worden.

(...)

Om dezelfde redenen kan er geen sprake zijn van impliciete verwijzing van voornoemd artikel 10 in het bestreden besluit.

Het is duidelijk dat de Bestendige Deputatie de lopende vergunning ingetrokken heeft. Het is ook evident dat de procedure tot intrekking niet werd nageleefd. Niet alleen is er 'geen formeel proces-verbaal' voorhanden, maar er bestaat geen element waaruit zou blijken dat er aanleiding was tot intrekking. Daarenboven, heeft verzoekster geen gelegenheid gehad om binnen een bepaalde termijn alsnog de inrichting - voor zover als nodig, quod non - in overeenstemming te brengen met de in de vergunning opgelegde voorwaarden of met de technische bescheiden en gegevens van de vergunningsaanvragen. Substantiële vormvereisten werden aldus geschonden. Het bestreden besluit, dat het beroep tegen het besluit van de Bestendige Deputatie van 20 juni 1991 ongegrond verklaart, is met dezelfde schending aangetast.

Moest men zelfs intrekking met vaststelling van verval gelijk stellen - wat onmogelijk is - dan nog zou moeten vastgesteld worden dat het bestreden besluit geen toepassing maakt van artikel 10 van het besluit van 21 april 1982. Indien men de verwerende partij zou volgen, en aldus aannemen dat artikel 10 'impliciet' werd toegepast, dan zou moeten vastgesteld worden dat deze impliciete motivering helemaal verkeerd zou zijn, vermits de lopende vergunning voor het gedeelte dat niet als tijdelijke opslagplaats gebruikt wordt, door geen andere vergunning vervangen is";

2.2.4.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat de procedure voorgeschreven bij artikel 8 van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 tot intrekking van verleende vergunningen niet werd nageleefd; dat wordt vastgesteld dat alhoewel in het bestreden besluit duidelijk wordt gesteld dat het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 september 1983 wordt "ingetrokken", uit de memorie van antwoord blijkt dat de verwerende partij evenmin als de bestendige deputatie

toepassing heeft willen maken van artikel 8 van evengenoemd besluit van 21 april 1982 die de intrekking van verleende vergunningen regelt, maar dat zij met die intrekking beoogd heeft overeenkomstig artikel 10 van hetzelfde besluit die vergunning expliciet vervallen te verklaren daar zij door de nieuwe vergunning werd vervangen; dat ook in het advies van het hoofdbestuur Milieuvergunningen van 19 mei 1992, dat in het bestreden besluit integraal werd overgenomen wordt gesteld : "Met het Deputatiebesluit van 20 juni 1991 kwam bijgevolg de vergunning van 2 september 1983 voor het uitbaten van een stortplaats voor vliegass te vervallen. De Bestendige Deputatie heeft daarin enkel duidelijk willen zijn door de vergunning van 2 september 1983 expliciet in te trekken";

2.2.4.2. Overwegende dat het definitief storten van vliegass enerzijds en het tijdelijk opslaan ervan in afwachting van verkoop twee duidelijk onderscheiden activiteiten zijn die los van elkaar kunnen worden uitgevoerd op afzonderlijke en van elkaar gescheiden plaatsen binnen de oppervlakte van het geheel van de oorspronkelijke inrichting; dat te dezen de vraag rijst of de verzoekende partij een nieuwe vergunning heeft aangevraagd voor de volledige exploitatie, die alsdan in de plaats komt van de vergunning van 2 september 1983 en die overeenkomstig artikel 10 van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 het verval van de oude vergunning met zich medebrengt;

2.2.4.3. Overwegende dat in de brief van 23 oktober 1990 die de in het geding zijnde vergunningsaanvraag begeleidt de verzoekende partij onder meer vermeldt : "Aangezien deze vergunningsaanvraag een wijziging, en in feite een vermindering met 89.200 m² van het bestaande vliegassstort inhoudt, verzoeken wij U om vrijstelling van het onderzoek inzake commodo en incommodo"; dat de

bij de vergunningsaanvraag gevoegde technische bescheiden en gegevens onder meer vermelden :

"2. Planologische kenmerken en inrichting.

Op het algemeen plan (nr. 1 t/m 2) in bijlage zijn de transportwegen, silo's en stortplaats en hierin voorziene opslagplaats aangegeven;
(...)

3.3. Gestorte vlieg-as op de asput (deels als gestorte vlieg-as, deels als tijdelijke opslag);
(...)

5. Vormvereisten, werkplan e.d van de exploitatie (algemene grondplan nr. 2)
(...)

De scheiding tussen stortplaats en de werkplaats voor tijdelijke opslag bestaat uit een opgehoogde U-vormige toegangsweg die de tijdelijke opslagplaats omsluit.

Hierdoor wordt de stortoppervlakte met 89.200 m² verminderd (zie bijgevoegde kopij van vergunning van 2 sept. 83-bijlage 3)";

dat in haar brief van 18 maart 1991 houdende voorstellen, zoals door de bestendige deputatie in haar besluit van 7 februari 1991 gevraagd, de verzoekende partij schrijft :

"1. Herstructurering van het terrein.

Een gedeelte van de bestaande asput willen wij gebruiken als tijdelijke opslagplaats voor vlieg-as, door toegangswegen en dijken duidelijk afgescheiden van de rest van de asput.

Het overblijvend gedeelte zou in twee zones ingedeeld worden : een niet-actieve zone en een actieve zone welke gebruikt wordt om de bezonken as uit de dekantatieput van groep 4 te storten
(...)

3. Koelwatercircuit.

(...)

De as welke in deze dekantatieput bezinkt, wordt regelmatig afgevoerd naar de actieve stortzone van de asput";

dat uit voorgaande elementen duidelijk kan worden afgeleid dat het de bedoeling was van de verzoekende partij om een gedeelte van de reeds vroeger vergunde definitieve stortplaats te behouden en dat de aanvraag ertoe strekte een vergunning te verkrijgen om een gedeelte van de bestaande inrichting als tijdelijke

opslagplaats voor vliegas te gebruiken; dat ook de in eerste aanleg genomen beslissing vermeldde : "Gelet op het feit dat de huidige aanvraag een wijziging van de exploitatie voor een gedeelte van het stortterrein betreft nl. het tijdelijk opslaan van het vliegas met oog op recuperatie i.p.v. het storten"; dat daarenboven in haar beroepschrift van 17 juli 1991 de verzoekende partij benadrukte dat de nieuwe aanvraag van 23 oktober 1990 slechts een gedeelte van het stortterrein betrof en dat men het overige deel van de stortplaats wenste te behouden als stortplaats; dat tenslotte ook in het advies van het hoofdbestuur Milieuvergunningen, dat door de bestreden beslissing integraal is overgenomen, werd gesteld dat de aanvraag beoogde om een groot gedeelte (ruim 9 ha) van de vergunde stortplaats (totale oppervlakte 16 ha) als tijdelijke opslagplaats voor vliegas te gebruiken en dat de rest zou worden opgedeeld in twee delen, namelijk een passieve zone die voorlopig afgewerkt wordt en een actieve zone (ca 3 ha) die verder als vliegasstortplaats zou worden gebruikt;

2.2.4.4. Overwegende dat ofschoon de vergunningsaanvraag ab initio ertoe strekte om slechts voor een gedeelte van de bestaande inrichting een vergunning te verkrijgen als tijdelijke opslagplaats voor vliegas en dat het de bedoeling was om een kleiner gedeelte van de reeds vergunde stortplaats in gebruik te houden als stortplaats, de bevestigde beslissing in artikel 1 A oplegt dat het gedeelte van de stortplaats dat niet als tijdelijke opslagplaats zal worden ingericht definitief dient afgewerkt te worden tegen eind 1992 en de bestaande vergunning tot exploitatie van een stortplaats voor vliegas integraal "intrekt", alhoewel de nieuwe vergunning, zoals overigens gevraagd, slechts wordt verleend om op een gedeelte van de bestaande stortplaats een tijdelijke opslagplaats voor vliegas te exploiteren; dat dienvolgens voor het gedeelte van de bestaande vergunning dat niet werd vervangen door de nieuwe

vergunning geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 10 van voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982; dat het argument van de verwerende partij dat de stortplaats niet meer in gebruik zou zijn wordt weersproken door de door de verzoekende partij bijgebrachte stukken waaruit blijkt dat tot in de eerste helft van 1991 nog vliegass werd gestort, weze het in kleinere hoeveelheden dan in het verleden; dat bovendien de intrekking van de vergunning om die reden overeenkomstig artikel 8, § 1, 4° van meergenoemd besluit aldan slechts mogelijk zou zijn wanneer de inrichting of een wezenlijk deel ervan gedurende twee jaar ononderbroken buiten werking is gesteld en dit, zoals de verzoekende partij terecht betoogt, na het opstellen van een proces-verbaal; dat te dezen aan geen van beide vereisten was voldaan; dat het eerste onderdeel van het tweede middel, zoals verder uitgewerkt in de memorie van wederantwoord na kennisneming van de argumentatie van de verwerende partij in haar memorie van antwoord -argumentatie die door lezing van het bestreden besluit niet kon zijn gekend-, gegrond is;

2.2.4.5. Overwegende dat aangezien de verzoekende partij geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing in de mate dat zij de gevraagde vergunning voor de exploitatie als tijdelijke opslagplaats voor vliegass verleent en aangezien de integrale intrekking van de oude vergunning van 2 september 1983 kan worden afgescheiden van de nieuwe vergunning, het wenselijk is de vernietiging te beperken tot die intrekking,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu en Huisvesting van 15 oktober 1992, voor zover het de aan de n.v. ELECTRABEL bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 september 1983 verleende vergunning tot het uitbaten van een stortplaats voor vliegas op het terrein gelegen te Gent, Rodenhuizekaai, nr. 3, integraal intrekt.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni 1900 achtenne-
tig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.